

"Világszám" 1952. IV. 24

244

Új munkások a Blaha Lujza-téri munkahelyen

ÉPÜL BUDAPEST BÜSZKESÉGE

A budapesti ember számára már megszokott kép, hogy a Budapesti Nagyráthozai melletti területtel zárja a melletti területet. A földalatti építési munkák ez a 7-es munkahely. A Blaha Lujza-téri nagygyűlés szép földalatti állomás építési dolgozóinak itt. Azoknak, akik most idejöttek az ország minden részéből, — egész életükre szóló életmódot és büszkeséget vesz, amikor majd elmondhatják: „En is építettem ezt az állomást!” — Láttatatlan érdemrendez ez a földalatti építőm.

A földalatti ideiglenes öltözőben minden készülődnek a kesztonba szállásához a Reguli-brigád tagjai. Legtöbbjük körülül a hosszú asztalt, rácsosajkát a védőteknék kapott csukorkát. Egy-két vár, a többi új munkás és mind vidéki munkás. Van itt földművesből, hentessegédig mindenfajta ember. Rózsa József volt villanyszerelő a „legöregebb” kesztonos. Ő a tífamester. Minden szava vicc, állandóan mókázik. Nem is esik szó másról, csak tréfáról. Ez persze nem baj, a baj az, hogy csak tréfáról esik szó.

Talán azért is van így, mert a 7-es munkahelyi építőnek öltözőjei jogszabályon alapulhatnak egy testező egyület öltözőjének is. Ugyanis gondosan vezetett táblázatok mutatják a falon helyi asztaltételek és sakkversenyek eredményeit. A munkaerőszűrésről, az élet eredményéről, az április 4-re feltételezett teljesítésének állásáról — egy szó sincs.

Nem véletlen, hogy kissé álmos itti a verseny.

Kenderné, izmos parasztiú Huszka Jenő. Tízennyolc éves, szegedkörményi, szülei tiszcs-tagok. Januárban jött fel a fővárosba, a 7-es munkahelyen fel-szini segédmunkásnak vették fel. „Kenderné Leszék — mosolyog büszkén már az elképzelésre is —, de két évig utáni kell.” Oda ugyanis husz éves kor alatt nem lehet senki. „Nem, én kiáram” — teszi hozzá. Beszélgetés közben is a munkáját figyel, a lapátot nem adja ki a kezéből. Szereti a munkát, tud dolgozni. Viszont vele állig foglalkoznak. Já-már óta itt van, de még a szakcserevizet nem kereste meg, hogy tagunk legyen. A verseny? Tudja, hogy brigádban dolgozik és versenyben, de azt is szeretné tudni, hogy ez a verseny hogyan áll.

Betejéhez közeliek az öltöző, orvosi rendelő és bejegyzésbe építése. Ezen dolgozik Nagel Ilona köntyűs. Akkép-

zős volt, decemberben szabadult. Mosolygósarcú, szorgalmas ember. A múlt hónapban került ide egy másik munkahelyről.

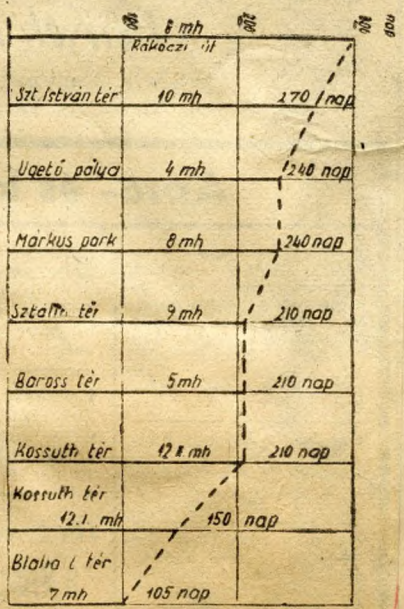
Sok mindenkit nem ismer a munkahelyen. Nem ismeri a párttitkár elöljárókat sem. A multkoriban kereste, beszélt is vele, — illetve de hogy beszél. Akit ő a párttitkárnak gondolt, az a munkavezető volt. Egyéni munkája jól halad. Februárban állagosan 127 százalékos teljesítést, ami szép eredmény. Azt azonban már nem tudja, hogyan áll a versenyben, kiket előzött meg, hogy kik előzték őt meg. Erről nincs kimutató.

Talán ezért is álmos itti a verseny. **A Budapesti Nagyráthozai mellett** a földmelyében hatalmas munka folyik. A földalatti vasút Blaha Lujza-téri állomásának előmunkálatait végzik. A 7-es munkahely pártszervezetében és szakszervezetében dolgozó elvtársak gondoskodnak arra, hogy nemcsak a szellőzőfűtőesetért, az állomásért — de az itt dolgozó emberekért is felelősek azokért, akik közül sokan kommuniszták, sztahanoviszták és leharok, mire a mélyedő aknából kitöltött földalatti állomás lesz.

Épül Budapest büszkesége

Ami két éve 300 napig tartott, most 105 napig

1950 májusában indult meg a földalatti építkezése a Rákóczi-úti munkahelyen. Ekkor 300 nap kellett ahhoz, hogy az építők függőleges irányból vízszintes irányba kitorhessenek. Először ugyanis a függőleges aknát készítették el, aztán kezdenek hozzá vízszintes irányban a szellőzőfolyosó építéséhez. Azóta közel két év telt el és számos munkahelyen kezdődött meg az építkezés. A munka egyre fejlődött, a földalatti dolgozói, a kesztonosok, várak, mérnökök tanfolyamokon fejlesztik szaktudásukat. A szövet tapasztalatok egyre következetesebb alkalmazása s emellett az újítások számai, a műszaki feltételek egyre jobb biztosítása hozzájárultak ahhoz, hogy a legutóbbi vízszintes kitorréshez — a Blaha Lujza-téri munkahelyen — már csak 105 nap kellett. Míg az első időkben egy méter aknagyűrű elkészítésének ideje hat nap volt, ma ugyan ez két és fél — három napig tart.

Grafikonunk szemléltetően mutatja a fejlődést a Rákóczi-úti munkahely 300 napos kitorrésétől a Blaha Lujza-téri építők 105 napos eredményéig. Az első oszlopban a munkahely számának

jelzését, a második oszlopban a kitorrés idejének adatát olvashatjuk.

"Világszám" 1952. IV. 24